

„FRØKEN NITOCHE.“

Sangspil i 4 Akter, frit efter det franske ved Erik Bøgh.

(1884. Dagmartheatret.)

Allegro moderato.

Hervé.

I.

mf *p Celestin.*

1. Te - a trets Lyster Flo - ri dor, Og
 2. Skønt Lykken føl - ger Flo - ri dor, Mens

Klostrets Trøst er Ce - le stin, Den fri - e flot - te Flo - ri dor Og den bi - got - te Ce - le -
 Skyggen døl - ger Ce - le stin, De Skønnes Ord til Flo - ri dor Bli - til Refrain for Ce - le -

stin. I Gratiers Kor staar Flo - ri dor. I Non - ne - slæng - gaar Ce - le stin Og
 stin. Det Flor, der gror for Flo - ri dor, Bli - Blom - sterseng for Ce - le stin. Hvert

In - gen tror, at Flo - ri dor, En gang er Brø - ret til Ce - le stin, Skjønt Ce - le - stin er Flo - ri -
 Kys, man by - der Flo - ri dor, Tys, tys! det ny - der Ce - le stin, For Ce - le - stin er Flo - ri -

rit.

dor, Og Flo - ri - dor er Ce - le stin.
 dor, Og Flo - ri - dor er Ce - le stin.

f

II. *Allegretto.* *p* *Andantino.* *p*

Denise 1. Her er godt at bo og bygge I det stille Klosters
 2. Li-vets Fri-stel-ser, der lu-re U-den for de sik-re

Skyg-ge, Her er Sorg kun kjendt af Navn, Her fø-les in-tet jor-disk Savn.
 Mu-re, End-nu in-gen sin-de kom Ind i den-ne Hel-lig dom.

In-gen verdslig Længsel næ-res, Højt mod Him-len Tan-ken bæ-res Af an-dægtig Psal-me
 I som li-de, I som stri-de, Ar-me Sjæ-le søg i Ti-de Her for Li-vets Storme

Moderato. *pp*

sang Til Orglets høj-tids-ful-de Klang. Fri og fro Kan vi bo Her, hvor U-skylds
 Havn I Klosters mil-de Mo-ders favn!

rit. *a tempo*

Lil-jer gro, I yd-myg Tro Og hel-lig Ro. *Kor.* Fri og fro Kan vi bo Her, hvor U-skylds

rit. *p*

Lil-jer gro, I yd-myg Tro Og hel-lig Ro.

Allegro.

III.

Allegretto.

Denise.

Celestin.

Den.

p

1. Fra Nürn-berg Gre-nad de-ren kom, Han stod saa stor og stolt og strunk. Prin-
 2. Hun vin-ke-de og vin-ke-de- Saa vidt kan kjær-lig he-den gaa! Men
 3. Naa det var kun et Øj-e-blik, Prin-ses-sen glem-te Brug og Skik. Men

Cel. *Den.*

ses-sen kom di-rekt fra Rom, Med Ex-tra-tog i Pragt og Prunk. Hun var en Skjøn-hed
 end-nu ej han blin-ke-de. Han hver-ken hør-te el-ler saa. Da kun-de hun ej
 end-nu in-den Aa-ret gik, Kan I saa gjæ-te hvad hun fik? Hun fik en Ba-tal-

Cel. *Den.* *Cel.*

vidt be-rømt, En dej-lig, dej-lig Kon-ge-brud. Dog smil-te hun til ham saa ømt, At
 mod-staa mer. Saa kan I tæn-ke, hvad der sker! Et Kys hun gav sin Gre-na-der. Et
 jon af smaa Re-krut-ter, gan-ske smaa som saa. Med U-ni-for-mer mør-ke-blaa Og

Den.

det var svært at hol-de ud. Men han stod fast trods Smil og Blik-ke: Saa' li-ge ud og
 e-ne-ste og ik-ke fler! Det var for-me-get for Sol-da-ten! Nu var det u-de
 sto-re Bjørnskind's hu-er paa. De blev til sto-re Hel-te si-den, Dog blev de al-drig

f *Cel.* *p* *Den.*

blin.ked ik . ke, Nej. han holdt Stand. Som tap-per Mand. Men sig hvor - dan? Sa - gen var den,
 med Kam.ra - ten! Li - ge paa Stand Saa smelted han. Men sig hvor - dan? Sa - gen var den,
 sendt i Stri - den Al - drig de kom I Il - den. Nej! Men hvor - for ej? Sa - gen var den,

f

Sa - gen var den: At vor Ven Var støbt af Tin. Sa - gen var den, Sa - gen var den: At
 Sa - gen var den: At vor Ven Var støbt af Tin. Sa - gen var den, Sa - gen var den: At
 Sa - gen var den: De var al - le Mand af Tin. Sa - gen var den, Sa - gen var den: De

p

han var støbt af Tin. Aa - ah! Ja - a! Stak - kels Ven han var af Tin.
 han var støbt af Tin. Aa - ah! Ja - a! Ak - ku - rat: En Tin. sol - dat.
 var af en - gelsk Tin. Saa - aa! Ja - a! Li - ge som Pa pa, Hur - ra!

Begge. *f* *f*

Mja - u, Mja - u, Mj - a - u Fut fut. Rrrrrr Ra - ba - da - bla ba - da -

bla ba - da - bla Tag Sa - gen ro - ligt! Al - ting er tro - ligt. En - ten I tror hvert et Ord el - ler ej, Det

ff

angaar ik ke mig. Nej!

Allegretto.

Champlatreux.

IV.

mf

p

1. Min un - ge

Frø - ken lad det ik - ke For - skrække Dem at hø - re mig Paa det - te Sted; hvis from - me
 véd. at Alt er eksem - plarisk, Kan jeg jo gaa lemfæl - digt frem Og in - spi - ce - re det He - le sum -

Skik - ke Spær - rer for Man - den hver en Vej! Thi jeg for - længst har naat den Alder, Da Vintrens
 ma - risk, I det jeg hol - der mig til Dem. De er jo Klo - stersko - lens Æ - re og bange be -

Sne paa Is - sen fal - der. For mig trygt man aab - ner hvert et Klo - sters Dør. Jeg
 hø - ver De ej at væ - rer: Til mig kan man ta - le u - den Skærm og Slør. *mf*

er den ældste Sko - le - di - rek - tør Og holder blot Vi - si - tats, som det sig bør. *mf*

2. Her, hvor jeg

Allegro moderato.

Denise.

va *sp* Knappt jeg ved Alt, hvad vi be stil ler. Aa vi har saa man ge, man ge Fag! Tro blot ej Hr.

Di rek tør vi spil der Et halvt Mi nut den he le Dag. Naar Klokken ringer, Op vi springer Flink og

let Og gjør Toilet. Vor Bøn vi be'r, Det He le sker Paa et Kvar ter. Saa vi til Refek to ri et gaar, Hvor vi til

Fro kost faar En Kop sød Melk og Brød, Si den vi ba ger Kringler og Ka ger, Laver Marzi pan og Sukker

sa ger, Syl te de Frugter og Kon fekt Ef ter Vægt. Der paa bro deres Og ud staf

fe res, Hvad der til Kir ker ne skal le ve res, Mens yng ste Klas se Har Sit at pas se. Den lægger

Frugt i hvi de Æ sker smukt. Deraf bort sender vi Til vort Kondi to ri Hver Dag et helt Par ti.

Der - paa baa - de Smaa og Sto - re faar En en - gelsk Ti - me Hos Miss Pot - ter,

Saa vi for - staar Wal - ter Scott og Pres - cot og al - le an - dre Engelsmænd og Skot - ter. Miss

Ed - ge - worth og Kennil - worth, Ad - di - son, Ten - ny - son,

Mil - ton, Stil - ton og Shack - spear og Kong Lear, All - right og Yes, How

do you do? Good mor - ning Sir! *f* Det ty - ske

Mouv. de Valse.

Sprog med al vor Flid vi dyrker saa en Ti - mes Tid: *p* Schle - gel,

He - gel, Schle-mihl, Fle - gel, Le - sing og He - bel,

Rü - be - zahl, Be - bel, A - chim von Ar-nim Tieck og No - va - lis, Rei - ne - cke Fos og

Kos - mos og Ka-lich Goe - the og Schil - ler og Schil - ler og Goe-the Ach wie

wun-der-schön und gross! Gran - dios! Fa - mos! *f*

I Af-ten ti-mer-ne vi mu-si ce - rer. Paa *mf* det-te Sted vi sam-les

da. Vi synger og ac-com-pag - ne - rer Paa Har-pen vort Ha-le - lu - ja! *f*

Andantino mosso quasi Allegretto.

V. b *p*

p Ha - le - lu - ja! Ved

Mor - gen - gry Min gla - de Sjæl sig hæ - ver. Ha - le - lu - ja! Mod Him - lens Sky Min

Sang med Fug - len svæ - ver. Ha - le - lu - ja, naar Sol gaarned Og

f Nat - tens Mulm faar Magt. Ha - le - lu - ja! Om UskyldsHjem vi véd at *ad libit.*

dolce Eng - le hol - der Vagt. *mf* Sa - lig den, som ej Jor - dens Tant for blin - der, Og som i

Tro - en Vej til Bar - ne - him - len fin - der! Der for - stum - mer Li - vets Kum - mer,

rit. Der er godt at bo. Kun der er Fryd og Fred og Ro. Hal - le - lu - ja! Ved Mor - gen - gry Min

Tempo I.

gla - de Sjæl sig hæ - ver, Ha - le - lu - ja! Mod Him - lens Sky Min Sang med Fug - len

svæ - ver Ha - le - lu - ja! Naar Sol gaar ned, Og Nat - tens Mulm faar

f Magt. Ha - le - lu - ja! Om UskyldsHjemvi véd, at *dolce* Eng - le staar paa Vagt. Ha - *cre*

ad libit.

le - *scen* - do lu - ja! *dim.* *rall.*

Allegro moderato.

Denise.

VI. *p.*

1. Ak med Sorg Sø-stre jeg ly-der Plig-tens Røst og si-ger Far-
 2. dem som vil-de si-ge, At just nu min Fri-heds-ti-me

vel. Det er min On-ke, som mig by-der Dra-ge bort endnu i Kvæld. Skjønt Andre næppe vilde
 slaar, Og at de drøm-te Glæ-ders Ri-ge Fra i Mor-gen a-a-bent staar. Te-a-ter, Baller og Kon-

græ-de Men skyn-de sig med stør-ste Glæ-de Af-sted til Ma-ma og Pa-pa, Jeg gaar med Suk og Savn her
 cer-ter Toi-let-ter Smykker, æg-te Sha-ler, Og Rej-ser, E-ven-tyr, ak ja Med Angst jeg vender mig der.

fra, Ak ja, Jeg gaar med Sorg her fra. fra. Men hvor-dan da? Sa-gen er den, Sa-gen er den:
 fra Ak ja, Med Skræk jeg mig ven-der der fra. fra. *rit.* *De Andre.* *Den.* *p.*

Celestin. Den.

Stop! From og stil-le Helst jeg vil-de Al-tid bo I

Cel. Den.

Klo-strets Ro. Jo jo. Jo De kan tro, De kan tro, De kan tro; helst jeg vil-de

rall. Al-tid bo i Klo *p.* strets Ro. *a tempo mf* 1. 2. Der er

2. Allegro.

De Andre.

f Ak, det er haardt, At Du maa bort, Men se det li - der, alt mod Kvæld!

Ti-den bør ej spil - des, Vi maa hur - tigt skil - les, snart vi ses i - gjen, Farvel, Ja det er haardt, At

f Den. og Kor.

jeg maa bort, Men se det li - der alt mod Kvæld, Ti - den bør ej spildes. Vi maa skil - les, Vi ses i -

gjen, Farvel, Far - vel, Vi ses i - gjen, Farvel, Se det li - der alt mod Kvæld, Kæ - re Sø - stre,

piu mosso

det er haardt, Men Far - vel, Far - vel, Far - vel, Lad os gjø - re Pi - nen kort! Ak ja,

ak ja, Nu Far - vel, Far - vel! Far - vel!

ff

Allegro.

VII. *mf*

Vicomten. *p*

1. Da man - gen Dumri - an har faat et Ge -
 sku - e Pi - ger - ne paa Haa - ret Der -
 den For - el - ske - de blir skuf - fet, Naar

vinst i Lykkens Lot - te - ri, Og mangen Vismand har be - gaa - et Et rigtig galt Fornuft - par -
 til kan ej min Kunst for - slaa, Og da jeg li - ge let blir daa - ret Af bru - ne Øj - ne og af
 Bryllups - ru - sen er for - bi, Vil jeg, som in - tet Valghar truf - fet, For Selv - be - brej - del - se gaa

ti, Vil jeg min Lod til - freds mod - ta - ge Og hverken væl - ge el - ler vra - ge,
 blaa Og end - nu ej har lært at læ - se Paa Pan - de, Kin - der, Mund og Næ - se,
 fri, Thi, hvis et U - held er be - redt mig, Det er ej mig, der har for - set mig,

p *f* *Ror.*

Men se i - blin - de, Spil - let at vin - de. Le om I vil! Ja, i - blin - de kan man
 Tar jeg i - blin - de, Hvad jeg kan fin - de. Le om I vil! Ja, i - blin - de kan man
 Naar jeg i - blin - de, Ta - ger den Kvin - de, Som Skæbnen vil. Ja, i - blin - de kan man

Vicom.

1. 2. 3.

vin - de. Jeg lær staa til.
 vin - de. Jeg lær staa til.
 vin - de. Lad kun staa til!

2. At
 3. Mens

Allegro.

p Denise.

VIII.

Knap fik jeg sagt det, før end Drosken holdt for Døren

Hop der op, og saa af sted! Det gik i Spring, saa Hesten Fløj i Luften næsten, Og naturligt: jeg fløj

med. Først her vi Far, ten stopped, Hur-tig ud jeg hop-ped, Løb til Lukken, „Har De en Billet?“ „Vær's artig!

Fi-re Francs!“ O Jammer, Jeg for-tviv-let stam-mer: Jeg har glemt dem paa mit Kam-mer. Men

straks en pyn-tet Spra-de Be'r mig, o-ver-la-de Ham den Gunst at in-vit-te-re mig En

Lo-ge u-den Gêne Har han gan-ske e-ne, Og den vil han of-fe-re-re mig. Jeg flygter angst og bange,

Op og ned ad man-ge Un-der-li-ge lan-ge Krum-me Trap-pe-gan-ge, Ind-til han, den Slan-ge,

En-de-lig til Fan-ge Tar mig i den tran-ge Kor-ri-dor. Der smægten-de han si-ger Mig en hel Del Smiger,

Hvor-med man be-svi-ger Dum-me un-ge Pi-ger, Ja hans Fræk-hed sti-ger Li-ge til jeg skriger

Flo-ri-dor! Hvor er dog Flo-ri-dor? Da li-ge i det Sam-me Lod en tyk Ma-da-me

Sig som Frelsens En-gel se Og skreg, De kan vist fin-de Ham om Lidt der in-de I den sto-re Foy-

er!" Jeg løb af al-le Kræfter. Mon han føl-ger ef-ter? Nej, han har vist ej op spo-ret mig. Hu!

her er fælt og far-ligt. Det er u-for-svar-ligt. Men hvor jeg har mo-ret mig. *f*

Allegro con molto.

IX. *mf* *p* *Denise.*

1. Det var nær ved Mid-nat-vældigt Slag i noit nu blev trak-gik de si-den

stunden, Da Ba bet-te og Be noit Gik fra Gil-de gjen-nem Lunden: Der var mørkt og fælt hu-
 Hat-ten Standser snart den ar-me Fyr, Og det ly-der barsk i Nat-ten: „I er Død-sens, hvis I
 te-ret, Saa han nær var død af Skræk, Var Ba bet-te re-sol-ve-ret: Hun be svi-med nok saa
 stille. Hun var tavs: men lo saa smaat. Han var vred og gav sig il-de For de Knubs, han hav-de

ha! Stakkels Knøs, han gøs med Ret - - - te. Fal-dri fal-dra-la fa-ri la-ri
 knyr.“ Det var Skjælmer, kan I gæet - - - te. Fal-dri fal-dra-la fa-ri la-ri
 kæk. Det var jo det e-ne Ret - - - te! Fal-dri fal-dra-la fa-ri la-ri
 faat. „Stakkels Ven! Hvor Folk er slet - - - te!“ Fal-dri fal-dra-la fa-ri la-ri

fz *ad libit.* *p*

let - - - te. „Aa jeg ry-ster!“ sa' Be noit „Aa Din Kry-ster!“ sa' Ba bet-te Lari
 let - - - te. To slog Klo i vor Be noit, Og den Tre-dje tog Ba bet-te Lari
 let - - - te. „Aa nu dør jeg!“ skreg Be noit. „Jeg er daa-net!“ suk-ked Ba bet-te Lari fa-ri la-ri
 let - - - te. „Aa de Skurke!“ græd Be noit „Aa de Skælmer!“ lo Ba bet-te Lari

let - te Lari fa - ri Fala de - ra.

1. 2. 3.
 2. Menet
 3. MensBe-
 4. Hjemad

Allegro non troppo.

X

mf

Loriot.

1. Min

Far var Mi. li. tær, han tjen - te Som Formand paa en Krudtfab rik. Men Mo. er var ci. vil, hun
Re. stenskal jeg ik. ke si - ge, At he. le Skylden laa hos mig. Det var na. tur. lig. vis en

rit.

piu mosso

end - te Som Chef for en Ci. gar. bu. tik. Hun sa': Lær Du at dreje Knap. per! Den Profession er ik. ke
Pi. ge, Der lokked mig paa den Gal. lej. Hun sa' at Ryt. ter. un. ni. for. mer Var hendes e. ne. ste Pas.

rit.

rit.

gal! Han sa:, Bliv Kri. ger, og vær tap. per, Saa kan Du dø som Ge. ne. ral! Og
sjon. Naa! Saa sa' jeg, Lad gaa! og stor. mer Straks hen og gjør mig til Dra. gon. Jeg
(Replik)

Allegretto.

jeg, jeg Fæ, Jeg dum. me Kræ, Tro' - de Pa. pa! Jeg kun. de haft det godt, naar blot Jeg

Fjog, jeg Fæ,

hav. de lydt Ma. ma. *f*

2. For

Allegro non troppo.

XI.

f

Officererne.

f

Skynd Jer Dra go-ner, Trompe-ter-ne

to-ner! Med Pi-ger og Ko-ner I Af-sked maa ta! Ta-te-ra ta-te-ra ta-te-ra

p *Denise.*

ta-te-ra ta-te-ra ta ta ta ta ta ta. Ha-nen den ga-ler højt i Sky, Al-ting er

tyst i Mark og By. Hvor Du et Par i Ha-ven ser, Der er der vist en Dragon i Kvar-

f *Officer.*

tér. Skynd Jer Dra go-ner! Trom-pe-ter-ne to-ner. Med Pi-ger og Ko-ner I Af-sted maa

Denise.

ta! Tra-ta-ra ta ta ta Tra-ta-ra Ta-ta-ta Tra-ta-ra ta ta ta ta ta ta. Saa

p

Det er Trompeten der skral - der. Til Fa - nen den at - ter Dig kal - der. Hør blot hvor den gjør et Ra -

Office.

bal - der! Far - vel da, Far - vel til i Kvæld! Far - vel da Far - vel; Vi mø - des i Kvæld!

Denise.

p

Ak naar en kort Glæ - de os be - redt er, Saa blæ - ses den bort Det er

rall. *Allegro.*
f Office.

haardt. Den to - se - de Trom - pe - ter! Det er Skam, Skam af ham. Hur - tig til Hest, Og af -

sted som en Blæst Til Trom - pe - tens mun - tre To - ner! Let - te, A - dræt - te Dra - go - ner! Slut - tet

Trop! I Trav og Gal - lop, I Gal - lop! I Gal - lop!

Visen om den store Tromme.

Allegro non troppo.

XII.

Denise.

p

1. Det var en Gang, da Vagt-pa-ra-den Mar-cher-te op med fuld Mu-sik, At
 2. Der blev en El-skov, kan I vi-de! Tænk, før end ot-te Da-ge gik, En
 3. Der med var Al-le vel-for-nøj-de, For hun, hun var og blev for-sorn, Og

for-an, li-ge midt paa Ga-den En syn-dig yn-dig Glut der gik. Og
 her-lig Mor-gen-stund, saa fri-de Den he-le Re-gi ments-mu-sik. Da
 smil-te til Trom-pet og Fløj-te Som til Fa-got, Ba sun og Horn. Og

straks hvert In-stru-ment for-stummed, Der blev en Hvi-sken rundt om-kring, Og
 smil-te hun saa sødt hun kun-de: „Ak det er svært, det Valg jeg har. Dog
 han, ja han er nu saa grum-me Lyk-sa-lig ved den Lod han fik, Han

kun den sto-re Trom-me brummed; Han ser jo nem-lig In-gen-ting! Den
 tror jeg nok af vis-se Grun-de: Den helst jeg tar: Se
 ser jo In-tet for sin Trom-me Og hø-rer ba-re dens Mu-sik. Og

meno mosso

Lil - le saa' sig om saa sødt. Men Trom - men dun - dred li - ge støt
 det var det Før sig - ti - ge: Hun valg - te just den Rig - ti - ge.
 hver Gang han gaar hjem, saa maa Han un - der - vejs paa Trom - men slaa.

a tempo

Tschim! Giv Akt! For Fan - den hold dog Takt! Bum! Pas paa!
 Tschim! Husk paa Det var saa lidt han saa Bum! Og han
 Tschim! Saa véd jo Fru - en straks Be - sked. Bum! Og tår

Det gaar jo rent i - staa. Krik - krak Hu - ra Sol - dat Gaa
 Blev alt - saa hen - des Mand. Får.
 Saa pænt mod sø - de

paa Kamrat Som en tændt Gra - nat. Lad den gam - le Tromme Brum - me Bumbun - me lom - me -

lom Bom!

1. 2.

XIII. Allegretto. *Denise.* *p*

mf

1. Ak Hr. Ma jor, hvor kan De si - ge, Jeg er en
 ik - ke si - ge me - re. Smaa pi - ger

saa - dan fæl Per - son? Lig - ner jeg stak - kels lil - le Pi - ge Vir - ke - lig en forklædt Dra -
 véd De Hr. Ma - jor, Nyt - ter det ej at di - spu te - re, Men De kan sto - le paa mit

gon? Sig mig dog, hvor det er De fin - der Det mar - ti - al - ske Mam - doms - præg! Se paa min
 Ord: Her har vi Al - le maat - tet læ - re Vor Grama - tik, og ef - ter min Kan jeg for -

Ha - ge, mi - ne Kin - der! Sy - nes De her er Spor af Skæg? 2. Ja, jeg vil
 sik - kre Dem paa Æ - re: At jeg er ik - ke ma - sku - lin. *mf*

XIV. Allegro moderato.

dolce *fz* *rit.*

p

1. Jo jo, De ni-se, jo nu staar Du Ret som en gre-bet De-lin-
 2. Betænk De ni-se: Du har gjort Dig Til Pri-ma-don-na og Dra-

kvent!
gon!

Og véd Du in-gen Raad, saa faar Du
 Du er jo nu, hvor-dan Du snor Dig,

Moderato religioso.

Den Straf, Du har saa vel-for-tjent. *rit.* Sank-te Ni-touche, o
 En mil-dest talt su-spekt Per-son. Sank-te Ni-touche, o

Du som sted-se var mig en naa-dig Pa-tro nes - se! Hjælp mig, saa
 Du som sted-se var mig en naa-dig Pa-tro nes - se! Hjælp mig, at

vil jeg lo-ve paa Stand At bli-ve sta-dig-hvis blot jeg
 frel-se min Of-fi-cer! Saa skal jeg al-drig gaa-i Klo-ster

pp

kan!
mer.

p

mf

mf piu mosso